

Shirku

*Kuptimi dhe
llojet e tij*

Arsyeja përse duhet studiuar çështja e Shirkut:

Shejkh Salih es-Suhajmi thotë: “Shirku është gjynahu më i madh me të cilin nuk i bindesh Allahut (*‘Azze ue Xhel*). Rreziku i tij është shumë i rëndë dhe ai është më i fshehtë sesa lëvizja e ngadaltë e një milingone (në një natë të errët pus). Për këtë arsye, është e domosdoshme që çdo Musliman të ketë dije rreth Shirkut derisa të ruhet prej tij, të jetë mjaftueshëm i qartë për sa i përket çështjes së tij dhe të përforcohet më së miri që të mos bjerë në të. Pra, janë të shumta arsyet përse duhet t’i studiojmë çështjet që lidhen me Shirkun, të cilat po i përmbledhim si më poshtë:

1. I Dërguari (*sal-LAllahu ‘alejhi ue sel-lem*), i cili nuk fliste nga tekat e tij, njoftoi se Shirku do të gjendet tek ky Umet dhe gjithashtu adhurimi i idhujve dhe ndjekja e rrugëve të mushrikëve të hershëm do të gjendet tek ky Umet. Me të vërtetë, shumë hadithe kanë ardhur lidhur me këtë, nga të cilat përmendim thënien e tij (*sal-LAllahu ‘alejhi ue sel-lem*): “Nuk do të vijë ndonjë ditë apo natë përveç se Lati dhe ‘Uzza¹ do të adhurohen.”² Dhe ka thënë

---

¹ Ibn Xherir et-Taberi ka thënë në *Tefsirin* e tij (27/58-59) për Latin: “Ata e nxorrën emrin e tij nga emri i Allahut dhe thanë “el-Lat” duke dashur ta bënin atë në gjininë femërore. Dhe i Lartësuar është Allahu dhe shumë larg prej asaj çfarë thanë ata.” Imam Bukhari ka transmetuar në *Sahibun* e tij (6/361): nga Muslim Ibn Ibrahim i cili na ka transmetuar se Ebul-Esheb na ka transmetuar, se Ebul-Xheuza na ka transmetuar nga Ibn ‘Abbasi (*radij-Allahu ‘anhu*) në lidhje me thënien e Allahut: “**A i keni parë ju (o Mushrikë) Latin dhe ‘Uzan?**” [Nexhm, 19]: “Lati ishte një burrë i cili gatuante ushqim për haxhinjtë.”

Kurse Nesaiu ka transmetuar në *Sunenin* e tij (2/357) në lidhje me ‘Uzzan, se kur i Dërguari i Allahut (*sal-LAllahu ‘alejhi ue sel-lem*) e pushtoi Mekken, ai dërgoi Khalid Ibnul-Uelidin (*radij-Allahu ‘anhu*) tek ‘Uzza. Ai pa se ajo ishte ndërtuar përreth tri pemëve, kështu që ai i preu ato

Pejgamberi (*sal-LAllahu 'alejhi ue sel-lem*): “Nuk do të vijë Ora e Fundit derisa fise nga Umeti im të shkojnë pas Mushrikëve dhe derisa fise nga Umeti im të adhurojnë idhujt.”³ Dhe ai (*sal-LAllahu 'alejhi ue sel-lem*) ka thënë: “Ju padyshim do të ndiqni rrugët e atyre që erdhën para jush, pëllëmbë për pëllëmbë, krah për krah, aq sa sikur ata të futen në zgavrën e një hardhuce, ju do të hyni brenda bashkë me ata.”⁴

Vërtet, ajo çfarë ka thënë i Dërguari i Allahut (*sal-LAllahu 'alejhi ue sel-lem*) del që është e vërtetë pasi ne po shohim në këtë kohë devijimin e disa Muslimanëve nga Feja e tyre e Vërtetë, të cilët po shoqërohen me njerëzit e varreve dhe tyrbeve, po shkojnë pas tyre dhe po presin kurban për ta në vend të Allahut.

2. Padyshim që Muslimanët duhet të bëjnë çmos që ta njohin të keqen në mënyrë që të ruhen dhe të qëndrojnë larg prej saj, sepse nëse ai nuk e njeh të keqen, atëherë ai mund të bjerë tek ajo duke mos qenë i vetëdijshëm. Kjo vërtetohet edhe nga thënia e Hudhejfes (*radij-Allahu 'anhu*): “Njerëzit e pyesnin të Dërguarin e Allahut (*sal-LAllahu 'alejhi ue sel-lem*) për të mirën, kurse unë e pyesja të Dërguarin e Allahut për të keqen nga frika se mos përfundoja tek ajo.”⁵

3. Gjendja e sotme në të cilën kanë arritur Muslimanët është e tillë saqë nuk gjen ndonjë vend nga vendet Islame që të mos ketë varre ‘të shenjtëruara’ ku njerëzit shkojnë e i vizitojnë, zotohen e betohen për to, therin kurbane për to, kërkojnë ndihmë prej tyre, ndezin qirinj dhe kremtojnë festime të ndryshme në to. Ata u luten atyre që janë varrosur në këto varre duke u kërkuar plotësimin e nevojave, largimin e brengave dhe fatkeqësive dhe mendojnë se me këtë sjellje plot përrulje ata do të afrohen akoma më shumë tek Allahu. Dhe këtu çdo njeri me intelekt duhet të

---

të trija dhe e shkatërroi ndërtesën. Ai u kthye tek Pejgamberi (*sal-LAllahu 'alejhi ue sel-lem*) dhe e njoftoi, por ai tha: “*Kthehu, sepse nuk ke bërë asgjë.*” Kështu, ai u kthye sërish dhe pa kujdestarët e idhullit duke ia mbathur me të katra e duke bërë titur “O ‘Uzza!” Khalidi shkoi dhe gjeti atje një grua me flokë të shpupuritur e cila hidhte dhé mbi kokën e saj. Ai e goditi atë me shpatë dhe e vrau. Pastaj u kthye tek Pejgamberi (*sal-LAllahu 'alejhi ue sel-lem*) dhe e njoftoi. Atëherë ai tha: “*Ajo ishte ‘Uzza.*”

² Transmetuar nga Bukhari (9/126) dhe Muslimi (8/57).

³ Hadith Sahih: Transmetuar nga Ebu Davudi (4/450) dhe është saktësuar nga Shejkh Muhamed Nasirud-Din el-Albani në *Sabihul-Xhami* (n. 7418).

⁴ Transmetuar nga Bukhari (9/126) dhe Muslimi (8/57).

⁵ Transmetuar nga Bukhari (9/615) dhe Muslimi (3/1475).

pyesë: ku qëndron dallimi midis atyre që kërkojnë ndihmë nga statujat dhe idhujt dhe u luten atyre në vend të Allahut dhe thonë “Ne i adhurojmë ata vetëm që të na afrojnë akoma më shumë tek Allahu” - dhe midis atij i cili kërkon ndihmë nga i vdekuri që është brenda në varr, i lutet atij dhe i ka varur shpresat tek ai për të sjellë mirësi e të largojë të keqen? Përgjigja është se që të dy këta janë të krijuar (qoftë idhulli apo qoftë i vdekuri në varr), kështu që nuk lejohet që t’i bashkosh ata me Allahun (në adhurim) dhe madje ata nuk kanë kurrëfarë kontrolli as mbi vetet e tyre. Pra, ata nuk mund t’i kontrollojnë të tjerët. E ku ka gjë më të saktë sesa ajo që është thënë se: “Ai i cili nuk ka asgjë, nuk mund të japë asgjë.” Prandaj, për këto arsye dhe arsye të tjera, ne duhet të kemi dije rreth Shirkut, duhet ta zbulojmë realitetin e tij dhe duhet t’ua sqarojmë të tjerëve rrezikun që kanos ai.”⁶

---

⁶ *Mudbekiratun fîj el-‘Akijde* (fq. 22-23) nga Shejkh Salih Ibn Sa’d es-Suhajmi.

Përkufizimi i Plotë i Shirkut:

Shejkh Salih Ibn Feuzan el-Feuzan thotë: “Shirku është t’i bësh shok Allahut në Rububijen e Tij apo në Uluhijen e Tij. Shumicën e rasteve, Shirku bëhet në Uluhije, duke i drejtuar lutjet dikujt tjetër përkrah Allahut apo t’i kushtosh të tjerëve në vend të Allahut ndonjë nga format e adhurimit, siç janë: therja e kurbanit, zotimi e betimi, frika, shpresa dhe dashuria.

Shirku është gjynahu më i madh për disa arsye:

1. Shirku është dhënia e cilësive të Uluhijes krijesave duke i përngjasuar ato me Krijuesin. Dhe kushdo që i shoqëron Allahut dikë, atëherë me të vërtetë ai e ka përngjasuar atë me Allahun. Pikërisht, kjo është padrejtësia më e madhe, sikurse ka thënë Allahu i Lartësuar:

إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾

“Vërtet, shirku është padrejtësia më e madhe!”⁷

Dhe padrejtësia është që ta vendosësh diçka në vendin që nuk i takon. Kështu, kushdo që adhuron të tjerë në vend të Allahut, atëherë me të vërtetë ai e ke vendosur adhurimin në vendin që nuk i takon dhe po ia jep atë dikujt që nuk e meriton - dhe kjo është padrejtësia më e madhe.

2. Allahu na ka njoftuar se Ai nuk e fal atë që nuk pendohet nga Shirku:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ

فَقَدْ أَفْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾

---

⁷ Lukman, 13.

“Padyshim që Allahu nuk falë t’i vëhen Atij shokë në adhurim, por Ai fal përveç kësaj atë që është më e vogël se ajo, për këdo që Ai dëshiron.”⁸

3. Allahu na ka njoftuar se Ai e ka bërë të ndaluar Xhenetin për atë që bën Shirk dhe se vendbanimi përfundimtar i tij do të jetë Zjarri i Xhehenemit. Allahu i Lartësuar ka thënë:

إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ أَنْصَارٍ

“Vërtet, ai që i vë shokë Allahut në adhurim, atëherë Allahu e ka bërë të ndaluar Xhenetin për të dhe vendbanimi i tij do të jetë Zjarri. Dhe për zullumqarët (mushrikët, mosbesimtarët) nuk do të ketë asnjë ndihmues.”⁹

4. Shirku i fshin të gjitha veprat e mira, sikurse ka thënë Allahu i Lartësuar:

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“Por sikur ata të kishin bashkuar të tjerë në adhurimin e Allahut, gjithçka që ata kanë punuar do të kishte qenë pa asnjë vlerë për ta.”¹⁰

Allahu i Lartësuar ka thënë:

---

⁸ Nisa, 48.

⁹ Maide, 72.

¹⁰ En’Am, 88.

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ

وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾

“Me të vërtetë, të është shpallur ty (o Muhamed), si dhe atyre që kanë qenë para teje: “Nëse i shoqëron Allahut diçka tjetër (në adhurim), me siguri që punët e tua do të zhvlerësohen dhe do të jesh ndër të humburit.”¹¹

5. Gjaku dhe pasuria e Mushrikut¹² është e lejuar, sikurse ka thënë Allahu i Lartësuar:

فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُواهُمْ وَأَحْصُوا لَهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ

مَرَّصِدٍ

“Atëherë i vritni mushrikinët kudo që t’i gjeni, i zini ata, i rrethoni dhe u ngrini prita.”¹³

Pejgamberi (*sal-LAllahu ‘alejhi ue sel-lem*) ka thënë: “Unë jam urdhëruar që t’i luftoj njerëzit derisa ata të thonë **La ilahe il-Allah** (nuk ka të adhuruar tjetër me të drejtë përpos Allahut). Dhe nëse ata e thonë këtë, atëherë gjaku dhe pasuria e tyre janë të mbrojtura nga unë, përveç atëherë kur është e drejta (për t’i marrë ato).”¹⁴

6. Shirku është një mangësi dhe problem që Allahu e ka mohuar nga Vetja e Tij. Kështu që, ai i cili i shoqëron Allahut të tjerë, atëherë me të vërtetë ai ka pohuar për Allahun atë që Ai e ka mohuar për Vetën e Tij. Dhe kjo është ajo çfarë synon armiqësia ndaj nga Allahut të Lartësuar (*muhade*) dhe ajo çfarë synon kryeneçësia (*mu’anide*) dhe kthimi i shpinës ndaj Allahut (*mushaka*).¹⁵

¹¹ Zumer, 65.

¹² [Sh.p]: Mushrik quhet ai që bën Shirk.

¹³ Teube, 5.

¹⁴ Transmetuar nga Muslimi (1/51).

¹⁵ Përshtatur nga libri *Kitabul-Teuhid* (fq. 8-10) i Shejkh Salih Ibn Feuzan el-Feuzan.

Shirku është Padrejtësia më e Madhe:

Imam Ibnul-Kajjim el-Xheuzijje, Allahu e mëshiroftë, ka thënë:

“Allahu i Lartësuar ka njoftuar se qëllimi i krijimit ishte që të njihen Emrat e Tij dhe që ta adhurohet Ai i vetëm, pa i shoqëruar askënd, në mënyrë që njerëzit të jenë në balancë të drejtë. Dhe kjo është drejtësia (*‘adl*) me të cilën u krijuan qiejt dhe toka, siç ka thënë Allahu i Lartësuar:

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ

“Ne i çuam të dërguarit Tanë me prova të qarta dhe bashkë me ta zbritëm Librat (e shenjtë) dhe peshoren (e drejtësisë) që njerëzit të veprojnë drejt.”¹⁶

Allahu i Madhëruar na ka njoftuar si Ai çoi të Dërguarit dhe zbriti librat e Tij që t’i mbante njerëzit në peshojë të drejtë dhe se ajo është drejtësia. Dhe drejtpeshimi më madhështor është Teuhidi dhe ai është koka e drejtësisë, mbajtësi i saj, ndërsa Shirku është padrejtësi, siç ka thënë Allahu i Lartësuar:

إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

“Vërtet, shirku është padrejtësia më e madhe!”¹⁷

Pra, Shirku është padrejtësia më e madhe, kurse Teuhidi është forma më e mirë e drejtësisë. A mund të ketë mohim më të madh sesa kuptimi që ka Shirku, i cili është më i madh se çdo gjynah tjetër, sa që është thënë se kur Shirku mohon diçka, atëherë ai bëhet gjynahu më i madh nga të gjitha gjynahet e mëdha në mënyrë absolute. Dhe Allahu e ka bërë të ndaluar

---

¹⁶ Hadid, 25.

¹⁷ Lukman, 13.

Xhenetin për këdo që bën Shirk dhe e ka bërë të lejuar jetën, pasurinë dhe familjen e tij për njerëzit e Teuhidit që t'i marrin si robër për vetet e tyre, ngaqë ata e kanë braktisur robërimin ndaj Allahut. Allahu i Lartësuar ka refuzuar që të pranojë ndonjë nga veprat e atyre që bëjnë Shirk dhe për ta nuk do të ketë ndonjë ndërmjetësues, as nuk do t'u pranohet lutja e tyre e fundit dhe as nuk do të merren në konsideratë shpresa e tyre. Kjo për shkak se mushriku është njeriu më injorant në lidhje me Allahun, ngaqë ai merr një nga krijesat e Tij për t'iu lutur. Dhe ky është kulmi i injorancës në lidhje me Të, ashtu siç është njëkohësisht edhe kulmi i padrejtësisë ndaj Tij. Dhe sikur mushriku ta kishte ditur të vërtetën, ai nuk do t'i bënte padrejtësi Zotit të tij, por ai i bën padrejtësi vetëm vetes së tij.”¹⁸

---

¹⁸ *El-Xheuabul-Kafi* (fq. 1090 nga Ibnul-Kajjim).

Shirku i Madh:

Shejkh Salih es-Suhajmi thotë: “Shirku i madh është që t’i japësh një nga format e ndryshme të adhurimit dikujt tjetër në vend të Allahut, siç është prerja e kurbaneve për dikë tjetër në vend të Allahut, të zotohesh apo të betohesh për dikë tjetër në vend të Allahut, t’i lutesh dikujt tjetër në vend të Allahut, të kërkosh ndihmë nga dikush tjetër në vend të Allahut, ashtu siç bëjnë ata që kërkojnë ndihmë nga statujat, idhujt, shenjtoret dhe njerëzit e mirë, me mendimin se ata do t’i afrojnë më shumë tek Allahu. Gjykimi i këtij lloji të Shirkut është se ai është kufër i madh që të nxjerr nga Feja. Allahu nuk pranon asgjë nga ai njeri që ka bërë Shirk dhe vendbanimi i tij i fundit - nëse vdes në atë gjendje - është Zjarri, siç ka thënë Pejgamberi (*sal-LAllahu ‘alejhi ue sel-lem*): “Kush vdes ndërkohë që po i lutet dikujt tjetër në vend të Allahut hyn në Zjarr.”¹⁹ Pra, me të vërtetë Shirku është absolutisht gjynahu më i keq dhe Allahu nuk ka për t’i falur kurrë ata që vdesin duke qenë të përlyer me Shirk, siç ka thënë Allahu i Lartësuar:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ

فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾

“Vërtet, Allahu nuk fal që të adhurohet dikush apo diçka tjetër veç Atij, por gjynahet e tjera më të vogla ia fal kujt të dojë. Kushdo që i bën shok Allahut (në adhurim), ka bërë gjynah të tmerrshëm.”²⁰

Allahu i Lartësuar ka thënë:

إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾

¹⁹ Transmetuar nga Bukhari (8/176).

²⁰ Nisa, 48.

“Vërtet, ai që i vë shokë Allahut në adhurim, atëherë Allahu e ka bërë të ndaluar Xhenetin për të dhe vendbanimi i tij do të jetë Zjarri. Dhe për zullumqarët (mushrikët, mosbesimtarët) nuk do të ketë asnjë ndihmues.”²¹

Dhe Allahu i Lartësuar ka shpjeguar se kush bën Shirk, atij nuk do t'i pranohen veprat kurrë:

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنَّ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا ﴿٢٣﴾

“Dhe Ne do t’u qasemi veprave që kanë bërë ata dhe do t’i shndërrojmë në pluhur e hi.”^{22, 23}

---

²¹ Maide, 72.

²² Furkan, 23.

²³ Shkëputur nga libri i Shejkh Salih Ibn Sa’d es-Suhajmi, *Mudbekiratun fij el-‘Akijde* (fq.20-21).

Shirku i Vogël:

Shejkh Salih el-Feuzan thotë: “Shirku i vogël nuk të nxjerr nga Feja, por ai shkakton mangësi në Teuhid dhe është rrugë që të shpie në Shirkun e Madh. Ai ndahet në dy kategori:

Kategoria e parë është Shirku i dukshëm, i cili konsiston në fjalë dhe vepra. Fjalët janë për shembull ato që përdoren kur betohesh në dikë, në vend që të betohesh në Allahun. Pejgamberi (*sal-LAllahu ‘alejhi ue sel-lem*) ka thënë: “*Kush betohet në dikë tjetër në vend të Allahut, atëherë në të vërtetë ai ka mohuar dhe ka bërë Shirk.*”²⁴

Dhe ai (*sal-LAllahu ‘alejhi ue sel-lem*) i tha atij personit që tha, “Çfarë të dojë Allahu dhe çfarë të duash ti”: “*A po më bën mua të barabartë me Allahun? Thuaj: Çfarë të dojë Allahu i vetëm.*”²⁵

Kurse veprat të cilat konsiderohen Shirk i vogël janë: mbajtja e unazave apo penjve për t’u ruajtur apo për të hequr të keqen (siç është sëmundja, varfëria apo fatkeqësia) apo varja e nuskave apo sendeve të tjera (si patkoi, hudhurat, zhiva etj.) nga frika e syrit të keq. Nëse besohet se këto gjëra janë shkak që i mbajnë larg apo i heqin fatkeqësitë, atëherë ky është Shirk i Vogël sepse Allahu nuk i ka bërë ato shkaqe për largimin e fatkeqësive. Nëse besohet se këto gjëra në vetvete janë të atilla që e largojnë fatkeqësinë, atëherë ky është Shirk i Madh sepse kjo është mbështetje në diçka tjetër në vend të Allahut.

Kategoria e dytë e Shirkut të Vogël është shirku i fshehtë (*Shirkul-Khafij*) i cili konsiston në dëshira dhe qëllime, siç është për shembull syefaqsia (*er-rija*), kërkimi i famës dhe namit mes njerëzve (*sum’ah*), kryerja e një vepre

---

²⁴ Hadith Hasen: transmetuar nga Ebu Davudi (3/570) dhe Tirmidhiu (3/253), i cili ka thënë: “Është hadith hasen.” Ai është saktësuar nga Imam Sheukani në *Nejlul-Eutar* (8/257) dhe nga Imam Albani në *Iruaul-Galil* (n. 2561).

²⁵ Hadith Hasen: transmetuar nga Bukhari në *Edebul-Mufrad* (n. 783), nga Ahmed (1/214), Nesaiu në *el-Amelul-Jeum nel-Lejleh* (n. 995) dhe Ibn Maxheh (n. 2117). Është saktësuar nga Arnauti në *Takbrixbul-Musned Ebi Bekr* (fq. 55) dhe nga Imam Albani në *es-Sahiba* (n. 139).

të adhurimit që të afron tek Allahu, duke dashur me këtë veprë që të lavdërojnë njerëzit, si puna e atij që e përsos namazin e tij ose jep sadaka me qëllim që njerëzit ta ngrenë lartë e ta lavdërojnë për këto vepra. Ose është si puna e atij që reciton Kur'anin me zë të bukur që ta dëgjojnë njerëzit e ta lavdërojnë për këtë. Dhe syfaqësia (*er-rija*) është atëherë kur robi e përziën veprën e tij me atë që e bën të pavlerë. Allahu i Lartësuar ka thënë:

﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾

“Kështu, kush shpreson takimin me Zotin e vet, le të bëjë vepra të mira dhe të mos i shoqërojë askënd në adhurim Zotit të vet!”²⁶

Pejgamberi (*sal-LAllahu 'alejhi ue sel-lem*) ka thënë: “Ajo të cilës i frikësohem më së shumti është Shirku i Vogël.” Ata (Sahabët) i thanë: “O i Dërguari i Allahut, çfarë është Shirku i Vogël?” Ai tha: “*Syfaqësia (er-rija)*.”²⁷

Dhe prej syfaqësisë është edhe bërja e veprave duke patur për qëllim arritjen e pozitës në këtë dynja, si për shembull ai që bën Haxhin apo ai që thërret për Namaz apo ai që pajtohet me mendimet e njerëzve për hir të pasurisë. Po ashtu është edhe njeriu që kërkon dituri apo lufton në Xhihad për hir të pasurisë. Pejgamberi (*sal-LAllahu 'alejhi ue sel-lem*) ka thënë: “*Qoftë i shkatërruar robi i Dinarit dhe qoftë i shkatërruar robi i Dirhemit...*”^{28,29}

Imam Ibnul-Kajjim ka thënë: “Për sa i përket Shirkut në dëshira dhe qëllime, ai është një det pa brigje dhe të paktë janë ata që shpëtojnë pa u mbytur në të. Kështu që, kush dëshiron me veprën e tij diçka tjetër në vend të Fytyrës së Allahut dhe ka për qëllim diçka tjetër në vend që t'i afrohet Atij dhe të kërkojë shpërblimin e Tij, atëherë me të vërtet ai ka bërë Shirk në qëllimin dhe dëshirën e tij.

---

²⁶ Kehf, 110.

²⁷ Hadith Sahih: transmetuar nga Ahmedi (4/428) dhe Begau (n. 4135). Është saktësuar nga Imam Albani në *Sabihul-Xhami* (n. 1555).

²⁸ Transmetuar nga Bukhari (n. 2887).

²⁹ *Kitabut-Teubid* (fq. 11-13), me përshtatje të vogla.

Sinqeriteti është që të gjitha veprat, fjalët, qëllimet dhe dëshirat e robit të bëhen me pastërti vetëm për Allahun dhe kjo është Feja e Pastër (*Hanifije*) me të cilën Allahu i ka urdhëruar të gjithë robërit e Tij dhe asgjë tjetër nuk do t'u pranohet atyre përveç saj. Dhe ky është realiteti i Islamit. Allahu i Lartësuar ka thënë:

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾

“Kush kërkon tjetër fe përveç Islamit, nuk do t’i pranohet dhe ai në botën tjetër do të jetë i humbur.”³⁰

Dhe kjo është Feja e Ibrahimit (*‘alejhis-selam*) dhe kush nuk e pëlqen atë është i marrë.”³¹

---

³⁰ Ali-Imran, 85.

³¹ *El-Xheuabul-Kafi*, fq. 115.

Përfundim:

Shejkh Salih el-Feuzan thotë: “Që ta përmbledhim atë që u përmend më parë:

Dallimi midis Shirkut të Madh dhe Shirkut të Vogël është si më poshtë:

1. Shirku i Madh të nxjerr nga Feja ndërsa Shirku i Vogël nuk të nxjerr nga Feja.
2. Ai që bën Shirk të Madh do të banojnë (përgjithmonë) në Zjarr kurse ai që bën Shirk të Vogël nuk do të banojë atje (përgjithmonë) edhe pse do të futet në fillim.
3. Shirku i Madh i fshin të gjitha veprat e mira, kurse Shirku i Vogël nuk i fshin të gjitha veprat e mira, por i bën të pavlera ato vepra që janë të përziera me syfaqësi (*rija*) apo janë bërë me qëllim për të fituar diçka në këtë botë.
4. Shirku i Madh e bën të lejuar jetën dhe pasurinë kurse Shirku i Vogël nuk i bën të lejuara këto gjëra.”³²

Fund.
Burimi: TROID.org
Përktheu: Ebu 'Akil Alban Malaj
20 Sheual 1429 Hixhrij / 21 Tetor 2008
© Selefi.org

---

³² *Kitabut-Teubid*, (fq. 13-14).